

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 60. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm2415.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XI. Kong Salomon.

David havde mange Sønner, men den Yngste, Salomon, havde han med Herrens Villie, bestemt til sin Efter-Mand paa Thronen, som han ogsaa blev, uden synderlig Mod-Stand, og da Salomon frembragde Herren et Tak-Offert for sin Thron-Bestigelse, da havde han en underlig Drøm; thi han drømde, at Herren kom til ham, og sagde: forlang en Gave af mig, hvilken du vil! Da syndes Salomon, han bad om Viisdom til rettelig at bestyre sit Rige, og Herren svarede: siden du hverken forlangde Rigdom, eller et langt Liv, eller dine Fienders Undergang, men kun Viisdom og Forstand, saa vil Jeg ikke alene gjøre dig til den Klogeste af alle Konger, som har været og skal komme, men ovenikøbet giver Jeg dig baade Rigdom og Ære fremfor alle samtidige Konger, og, dersom du træder i din Faders Fod-Spor, da vil Jeg ogsaa mangfoldiggjøre dine Dage! Det var en Drøm, men at den var fra Herren, det have Tiderne viist; thi Salomon blev ikke blot saa berømt en Konge i sine Dage, at Man kom fra fjerne Lande til Jerusalem, for at see hans Herlighed, og høre hans Viisdom, men ogsaa nu, efter henvendte tre Aar-Tusinders Forløb, veed man at tale om Salomons Viisdom, og seer mærkværdige Prøver deraf i de Bøger af hans, som findes i Bibelen.

Salomons Navn betyder Freds-Fyrsten, og Herren lod ham svare til sit Navn, thi i de fyrretive Aar, han stod for Styret, nød Riget en dyb og hæderlig Fred, saa dets Fiender smigrede for ham, og denne Fred, saavel som Rigdommen Herren gav Salomon, benyttede han især til store og prægtige Bygninger, blandt hvilke Templet i Jerusalem er med Rette blevet den Berømteste!

Herved maa vi komme ihu, at Tabernaklet, med Herrens Ark, stod i Silo, fra Josvas Dage af, indtil Elis Sønner tog Arken ud af Tabernaklet, og havde den med sig i Striden, hvor den faldt i Philisternes Haand. Da Arken siden kom tilbage, havde den sit Stæde paa adskillige Steder, indtil David med stor Høitidelighed førte den op til Jerusalem, og da han var blevet fast paa sin Throne, fattede han det Forsæt at bygge et prægtigt Tempel til Helligdommen; thi han skammede sig ved, at Herrens Ark skulde staae i en ringe Hytte, medens han boede i et prægtigt Slot. Da lod Herren ham sige, ved Propheten Nathan, at det var ikke prægtige Templer, Han forlangte af sine Tilbedere, da ingen Konge kunde bygge et Huus, som var ham værdigt, men at en Søn af David skulde bygge Guds Navn et bestandigt Huus, og stifte et Davids-Rige, som kunde vare evindeligt. Dermed spaaede Propheten da, i Herrens Navn, om den vidunderlige Davids Søn, den store Freds-Fyrste, der engang skulde komme og slutte Fred mellem Himlen og Jorden; men dog forstod David det ogsaa om sin Søn Salomon, og da Salomon kom paa Thronen, da bygde han i syv Aar paa et prægtigt Tempel til Herrens Ark, og til den offentlige Guds-Dyrkelse, og Helligdommen selv var tredive Alen høi, tyve Alen breed og tresindstyve Alen lang, men der var store Ud-Bygninger eller Svaler trindtomkring, som hvilede paa egne Piller. Alt Træ-Værket var af Ceder-Træ fra Bjerget Libanon, og Alteret og Lyse-Stagerne og alle Husets Prydelser var af purt Guld, og Alt var saa herligt og dyrebart, at det, paa menneskelig Viis, klarlig betegnede, at den Gud, som dyrkedes der, var en Gud over alle Guder! Men der var ingen Billed-Støtter derinde, som i Hedningernes Templer, og Billed-Værket rundt omkring paa Tempel-Væggene var kun gyldne Palmer og udsprungne Blomster; thi Jehovah havde strængelig forbudt sit Folk, at gjøre nogen udhugget eller støbt Efterligning af Ham, som haver levende afbildet sig selv i Mennesket, som Han skabte i sit Billede, og efter sin Lignelse! Ikke heller tænkte den vise Salomon, at Gud skulde boe i dette Tempel, som en Mand i sit Huus; thi da han høitidelig indviede det til Herrens Tjeneste, da sagde han aabenlydt for alt Folkets Øren: mon Gud skulde virkelig have sin Bopæl paa Jorden! see! Himlene hist og Himlenes Himle, de rumme Ham ikke, end sige det Huus, jeg her haver bygget; men, Israels Gud! lad dine Øine kun vogte paa Huset, om hvilket du sagde: mit Navn det skal være derinde, saa at Du hører de Bønner, som bedes af Hjertet for Huset! Det hørte Herren i Himlen, og en Sky fyldte Huset, ja, Herrens Herlighed fyldte det, og alt Folket fornå, at Han var visselig tilstæde. 2 Sam. 7, og 1 Kong. 6-8.

Dog, med al sin vidunderlige Viisdom blev Salomon et advarende Exempel paa, hvad han selv siger, at det er Hjertet, som frem for Alt maa bevares, da Livet har sit Udspring deraf; thi paa sine gamle Dage blev han haard imod sine Undersaatter, og lod sig bøje af hedenske Kvinder til at vandre paa Hedningers Viis, og tilbede for Afguder, som er en Vederstyggelighed for Herren. Da blev Herren vreed paa Salomon, og sagde til ham: efterdi du ikke haver holdet min Pagt og mine Skikke, som Jeg haver budet dig, da vil Jeg visselig tage Riget fra dig, og give din Tjener det, dog ikke i dine Dage, for Davids din Faders Skyld: af din Søns Haand vil Jeg rive det, dog ikke det ganske Rige, een Stamme vil Jeg give din Søn, for Davids min Tjeners Skyld, og for Jerusalems Skyld, som Jeg haver udvalgt. 1 Kong. 11.